

D'Patte lo'ßen d'Bäm mech kucken,
 soten all: mer dunn eist Bescht;
 loß äis nach e we'neg brucken:
 stäipe muß een all eis Äscht².

D'Riewen hu mer och eng Seechen
 niechterowend schuns verzieht
 vun dem allerbeschte Greechen,
 an de Wäi ge'f ouserwieht.

Looß se nach alt all gewährden!
 Bauer, o dat get dir Fred.
 Kuck, mat wäiße Wolkenherden³
 Fihrt och d'Sonn nu schuns op d'Wed.

An den Himmel, kuck wi frendlech,
 grad aß wann e schwätze ge'f!
 Aß dir eppes⁴, so em 't möndlech,
 well ech weeß, du baß em le'f.

Wells du Blumme, Ble'e, Blieder,
 Fruucht an Uobst an d'Gras och gro'ß,
 So em 't: O dat beschte Wieder
 huet e jo fir dech am Scho'ß!

Ja du wers och net vergießen
 fir deng Fra de Mäsch a Fimmel,
 an de renge, feine Fließen
 soll dir ble'e wi en Himmel.

An da mengen ech alt halwer
 häß du gären och nach wuohl
 sche' jong Fillen, löschtteg Kalwer
 an da Lämmercher eng Zuohl⁵.

Halte-là! he! nu looß dat wueßen!
 Well zum leschte häß du gär,
 datt dir kaalwe sollen d'Ueßen⁶,
 datt de Bauer ge'f en Här.